Assumption University

Public Relations Department

Press Clipping

Date : February 20, 2013

Media Title : Post Today

Page : No.M2-M3

'บก.บ๊อบบี้' และอื่นๆ อีกมากมาย

+ เขาเกิดและโตในกรุงเทพฯ มีน้องชาย 1 คน ช่วงที่เรียนไฮสกูลไปอยู่บอสตัน และกลับมาเรียนต่อมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สาขาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ หลังจากจบแล้วไปร่วมงานด้านอสังหาริมทรัพย์กับ "ทินกร อัศวรักษ์" ก่อนจะไปเรียนต่อด้านศิลปะ คำรณ ปราโมทย์ ณ อยุธยา บรรณาธิการนิตยสารอิมเมจ ชวนไปร่วมงานด้วย

+ บิดา สุนทรวิทย์ และมารดา อรพรรณ ทำงานด้านการธนาคารและลงทุนหลักทรัพย์ ส่วนน้องทำงานในตลาดหลักทรัพย์ เขาเป็นคนเดียวที่มีอาชีพนอกสายการเงิน การลงทุน

+ แม้จะไม่เคยทำนิตยสารมาก่อน แต่เขาชอบอ่านคำอธิบายผลิตภัณฑ์ที่แนบมาตั้งแต่เด็ก พอได้คลุกคลีกับงานความงาม และเทรนด์ ก็ยิ่งสนุก แม้จะดิ้นเวลาไปเป็นแบรนด์แมนเนเจอร์ เดนโซ พักหนึ่ง แต่ก็กลับมาร่วมหัวจมท้ายกับอิมเมจ และอยู่ยาวจนกระทั่งย้ายมาแอล

+ สมัยนี้นอกจากจะทำสื่อแมกกาซีนที่สัมผัสได้เป็นเล่มๆ แล้ว มันต้องมีสื่อออนไลน์ด้วย ทั้งอินสตาแกรม เฟซบุ๊ก ก็เลยมี "พลอย-ชวพร เลาหพงศ์ชนะ" มารับตำแหน่งนี้ ด้วยจำนวนคนติดตาม และเคมีที่ตรงกับทีมผู้นำ

+ สไตล์มันคืออะไรก็ได้ที่คนนั้นรู้สึกดีกับมันเวลาสวมใส่ ไม่มีกฎข้อใดบอกว่าถูกหรือผิด ถ้าใส่แล้วมั่นใจมากก็ใส่ แต่ที่ชอบคือ ไม่ใช่ยี่ห้อเดียวทั้งตัว ต้องมีการผสมผสานและเกิดสไตล์ส่วนบุคคลขึ้น อันนี้สนุกน่าสนใจ

+ สถานที่ท่องเที่ยวที่ชอบ คือ อิสตันบูล หลวงพระบาง และโรม มีความคล้ายๆ กัน มันมีความเก่า แต่ไม่เก่ามาก มีมุมที่คนมองไม่เห็นมัน อย่างโรมมันก็เก่า แต่คนแต่งตัวดี แต่ไม่ได้ขนาดมิลานที่เป็นประเภทคัมภีร์แฟชั่นเกิน เขาชอบไปในที่ที่ได้รับการป้อนอาหารจากอะไรที่เราตื่นเต้นและคาดเดาไม่ได้

+ ถ้าเป็นเมืองช็อปปิ้ง ชอบโตเกียวเพราะเป็นคนตัวเล็ก เราจะได้อะไรดีๆ ที่พอดีที่ญี่ปุ่น ทั้งไลค์ลและอินเตอร์

"พ่อเป็นแบบอย่างเรื่องการเขียนหนังสือ วิธีการนำเสนอ และความละมุนละไม ส่วนคุณแม่เป็นคนมองโลกในแง่ดี ไม่เคยคิดร้ายกับใคร นี่คือสิ่งที่ผมได้จากทั้งคู่" ปนุ สมบัติยานุชิต หรือ บ๊อบบี้ บรรณาธิการนิตยสารแอล คนล่าสุดกล่าว

หลังจากมีข่าวครึกโครมการผลัดใบกองบรรณาธิการรุ่นใหม่ของนิตยสารแฟชั่นหัวดัง แอล ประเทศไทย ค่ายโพสต์อินเตอร์เนชั่นแนลมีเดีย ในที่สุดหวยก็ออกเบอร์ "บ๊อบบี้-ปนุ สมบัติยานุชิต" มากุมทิศทางบังเหียน

บ๊อบบี้ อดีตบรรณาธิการความงามและแฟชั่น เทรนด์ นิตยสารอิมเมจ คลุกคลีในวงการนิตยสาร 15 ปี ตกผลึกทักษะความเชี่ยวชาญ รวมถึงความลุ่มลึกและความเป็นผู้นำ พร้อมสรรพในบทบาทใหม่สมค่าและคู่ควร

"เริ่มแรกมีความเครียดนิดหนึ่ง ก่อนหน้านี้เราทำงานที่อิมเมจซึ่งเป็นนิตยสารหัวไทย แต่แอลนี่เป็นหนังสือนอก โครงสร้างของการบริหารก็ต่างกัน เราไม่ได้ทำหนังสือมาเยอะ อยู่ที่อิมเมจเล่มเดียวมา 15 ปี ซึ่งถือเป็นโรงเรียนที่ดีของการทำนิตยสาร เพราะหนังสือหัวไทยไม่มีกฎตายตัวเยอะว่าคอลัมน์นี้ต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ทำให้เราได้หัดทำทุกอย่าง ยืมของ จัดของถ่ายเอง วางเลย์เอาต์ ออกไปงานไปเจอผู้คน โชคดีที่เพื่อนๆ อยู่ในแวดวงนี้หมด ได้เจอทุกอย่าง แม้มาอยู่ที่นี่เองก็ต้องใช้ทักษะไม่ต่างกันเท่าไร

ตอนได้รับการทาบทามจากที่นี่ หนึ่ง ตกใจ สอง ดีใจนะ อาจจะคิดนานหน่อย เพราะเราเป็นคนประเภทอยู่ในที่ที่สะดวกปลอดภัย เพราะที่อิมเมจมันเป็นดินแดนสบายๆ ของเรา ค่อนข้างทวงชีวิตส่วนตัว พอมาเจอเวทีตรงนี้ เราต้องเสียสละ คอมฟอร์ตโซนของเรา และพิจารณาดูว่าถ้าเราจะไปทำนิตยสารสักเล่ม เราต้องรู้จักหนังสือนั้นดีพอ ถ้าเราไม่รู้จักเลย เราจะไม่ดุ๋ยๆ เพราะอยากเป็น บก. เพราะเราเป็นคนไม่สนเรื่องพวกนี้

เรารู้จักแอล และมันก็เป็นตัวเรา คือมีความยืดหยุ่นของสไตล์ เพราะผมเองก็ไม่ได้เชื่อในแฟชั่น...แฟชั่นจ๋า เพราะมันน่าเบื่อ อย่างเวลาไปเมืองนอก ผมสนุกที่ได้นั่งมองคนผู้ชายคนนี้ใส่อะไรนะ เออ...เขาเลือกกางเกงสีนี้ใส่กับอะไร เออ...ดูดีนะ เพราะเขาผมสีอ่อน ตาสีฟ้า เลยใส่สีนี้ดูดีนะ ถ้าคนไทยก็ไม่โอเค ฉะนั้นเรารู้จักแอลมาแล้ว ไม่มีกฎเกณฑ์ ทำให้สไตล์ของทุกคนพัฒนาไป แอลตั้งแต่แรกเป็นอย่างนี้แต่จะนำไปทางไหนก็แล้วแต่ในแต่ละยุค

ถ้าถามถึงแอลในยุคนี้ ก้าวไปสู่ความดื่นเต้น สดใหม่ กระฉับกระเฉง มีพลังของคนรุ่นเก่า ขณะเดียวกันก็สดใส มองโลกในแง่บวก แคร์ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว เรื่องการกินการอยู่ การเที่ยว ครอบครัว เรื่องความสวยงามและแฟชั่น

แอลวันนี้จะเด็กลงเพราะมีพลังและเป็นอนาคตที่มีการขับเคลื่อนได้มาก อยากเห็นแอลเป็นเวทีสำหรับอินสไปเรชั่นให้กับคนรุ่นใหม่ แม้ไม่รู้จักกันมาก่อน แต่เราจะมีเวทีเล็กๆ เพิ่มมาอีกเยอะ เช่น 'แอล แฟชั่น ฟิล์ม เฟสติวัล' จัดการแข่งขันที่เปิดกว้างให้คนรุ่นใหม่มาพิ้น ให้เป็นทั้งแฟชั่น ไลฟ์สไตล์ หรือเวที 'แอล อเนกนิว' คุณจะไม่ใช่เห็นแต่ในหนังสือแล้ว แต่จะสัมผัสได้จริง อาทิ มีคอนเทนเนอร์ออกไปยังจุดต่างๆ ให้เห็นเรื่องของการแต่งหน้า แฟชั่น ไลฟ์สไตล์บางอย่าง ตามจุดสำคัญต่างๆ ในเมือง ให้ลองใช้ประสบการณ์ด้วยกัน

ส่วนสปริง ซัมเมอร์ ในเดือน มี.ค.ศกนี้ เราเคยมีแฟชั่นวีกที่เป็นเต็นท์ เฉพาะที่เซ็นทรัลเวิลด์ แต่ต่อไปเราจะทำแฟชั่นวีก ที่จัดไปในที่แตกต่างกันไป ภายใต้คอนเซปต์ 'แบงค็อก อีส ยัวร์ รันเวย์' อาจไปเริ่มจากศาลาว่าการกทม. และสถานที่ใหม่ๆ และจบด้วยโรงแรมหรู" บก.ไฟแรงเล่าแผนงานที่กำลังจะขับเคลื่อนแอล

แม้ว่าในตลาดตอนนี้มีคู่แข่งขันมากขึ้นหลายหัว ผู้คนก็ดื่นเต้นที่มีทางเลือกมากขึ้น ขณะเดียวกันบ๊อบบี้กลับมองว่าเป็นแรงเหวี่ยงที่น่าสนใจ แต่ต้องรอเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ความชัดเจน

"หนังสือที่เข้ามาเพิ่ม เป็นสิ่งที่ทางแอลไม่ประมาท ในสายตาของผมมองแล้วว่าเรามีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงในเรื่องคอนเซปต์ของนิตยสาร เราเป็นคนที่กระตุ้นให้ผู้หญิงหาสไตล์ของตัวเอง และนำสไตล์พาตัวเองไปสู่ความสำเร็จ เราไม่กังวลนะ ถ้าเรามองในวิถีของคนบริหาร ในตลาดเมืองไทย มีลูกค้าประมาณหนึ่ง พอมีหนังสือใหม่มาลูกค้าในกลุ่มเงินเท่าเดิม ก็อาจจะมีเทไปบ้าง ลูกค้าคนหนึ่งมีเงินอยู่ 100 เคยใช้แอล 100 ก็อาจจะตื่นเต้นแล้วเทแบ่งไปที่อื่นบ้าง แต่สุดท้ายเมื่อมันเข้ารูปเข้ารอยในเวลาของมันไม่มีลูกค้าที่ไหนเสียเงินไปกับสิ่งที่ไม่เหมาะสมหรอก พี่เชื่อว่าใหม่ๆ ก็มีการเห่อกันไปบ้าง

ส่วนตัวแล้วตั้งแต่เล็กจนโต ผมมีแรงผลักและการสนับสนุนจากครอบครัวเต็มที่ ไม่เคยต้องกดดันให้ทำอะไรเลย แต่ก็ไม่สนับสนุนให้ฟุ้งเฟ้อบ้าบอนะ ได้ประมาณหนึ่ง ผมไม่ใช่คนมีฝันนะว่าตัวเองจะเป็นอะไร แต่วันนี้มันก็มาของมันเอง ไม่ได้อยากจะทำโน่นนี่เพื่อสิ่งนั้นสิ่งนี้

ในฐานะคนทำแมกกาซีน ถ้าเราเปิดมันเร็วๆ จะได้องค์รวมของมันอย่างรวดเร็ว ขณะที่ถ้าเราอ่านเยอะๆ เราจะได้ดีเทล แต่เราเป็นแนวอย่างแรก องค์รวมของมันหนังสือที่เราจับอ่านบ่อยนอกจากแอลแล้วก็คือ 1.วานิตี้ แฟร์ 2.ฟรานเวล แอนด์ เลเซอร์ 3.โมโนเคิล อันหลังสุดนี้แมกกาซีนใหม่มากสนุกและมีสาระ เวลาเรามอง เรามองมาร์เก็ตติง ผสมกับการเขียนและวิธีการนำเสนอประกอบกัน จะรู้ว่าอันไหนถึงไม่ถึง ถ้าพี่เป็นลูกค้ามีเงิน พี่ก็ซื้อของเขา คนอ่านชอบแค่นี้ก็เอาแค่นี้"

เวลาว่างของ บก.ใหม่คนนี้ไม่ใช่อย่างที่ใครคาดเดา ด้วยเหตุเพราะเขาอาจทำสิ่งที่คนอื่นทำหมดแล้วในหน้าที่การงาน แต่เขากลับนั่งลงสังเกตการณ์ผู้คน ดูความเป็นไปของชีวิต และเรียนรู้จักพวกเขา รวมไปถึงอยู่กับเพื่อนๆ และอ่านหนังสือประวัติคน หรือประวัติศาสตร์

"เราชอบเรียนรู้คน เพราะคนคนหนึ่งน่าสนใจ น่าศึกษา ทุกพฤติกรรมของมนุษย์มีที่มาที่ไป คนคนหนึ่งถามเราอย่างนี้ คนคนหนึ่งโกรธเรา มันน่าสงสัย เราดูแล้วจะรู้ว่าเขาเติบโตมาแบบนี้ ทุกอย่างมีที่มา เขาโกรธเราเพราะเขาเป็นอย่างนี้ เราอาจมองกันคนละมุม หรือการแต่งตัวของคน ก็ออกมาจากแต่ละคนเหมือนกัน อ่อ...เขาอาจเคยเห็นมาแค่นี้ เขาเลยแต่งอย่างนี้ หรือเขาเป็นคนอย่างนี้ การศึกษาคนมันสนุก

พวกต้องไปสปา หรือกินดื่มเนี่ย ไม่ได้กะเกณฑ์ว่าต้องไปวันนี้วันนั้น ส่วนใหญ่ไปแฮงเอาต์ตามบ้านเพื่อน อย่างพวกไลฟ์สไตล์ต่างๆ มันอยู่ในอาชีพอยู่แล้วไง เชิญไปสปา เชิญไปต่างประเทศไหนนี่ ทุกอย่างถูกรับเชิญหมดแล้ว แต่ถ้าจะให้เราเลือกเองคืออยู่เฉยๆ เป็นคนไม่ประดิษฐ์อย่างนั้นเลย

ถ้าว่างก็จะอ่านพวกข้อเท็จจริง ประวัติคน เพราะมันเป็นพื้นฐานของมนุษย์ เรามาคิดเอาเองทีหลังว่า เอ่อ...ทำไมเราชอบอ่านเรื่องพวกนี้ ถ้าเรารู้จากข้อเท็จจริง ถึงเวลาเราจะคิดและสร้างสรรค์ต่อยอดเองได้มากกว่า"

ล่าสุด บ๊อบบี้เพิ่งบินกลับจากฝรั่งเศสเพื่ออัพเดตมุมมองของเขาต่อแบรนด์แอล และแนวทางการพัฒนาตัวเล่ม รวมถึงทุกอย่างเกี่ยวกับการบริหารและงานโฆษณา กระทั่งแอลเล่มล่าสุดวางแผงให้ได้ยล

"ไม่ใช่ทุกคนจะทำหนังสือได้ โชคดีที่เราได้คนชอบทำหนังสือมาร่วมงาน เพราะคิดว่าการทำนิตยสารเล่มหนึ่งให้ออกมากลมกล่อมพอดี ต้องมาจากการเป็นคนที่รักการทำหนังสือ และเกิดมาเพื่อทำหนังสือ"

เราชอบเรียนรู้คน เพราะคนคนหนึ่งน่าสนใจ น่าศึกษา ทุกพฤติกรรมของมนุษย์มีที่มาที่ไป คนคนหนึ่งถามเราอย่างนี้ คนคนหนึ่งโกรธเรา มันน่าสงสัย เราดูแล้วจะรู้ว่าเขาเติบโตมาแบบนี้ ทุกอย่างมีที่มา เขาโกรธเรา เพราะเขาเป็นอย่างนี้ เราอาจมองกันคนละมุม หรือการแต่งตัวของคน ก็ออกมาจากแต่ละคนเหมือนกัน อ่อ...เขาอาจเคยเห็นมาแค่นี้ เขาเลยแต่งอย่างนี้ หรือเขาเป็นคนอย่างนี้ การศึกษาคนมันสนุก